

РЕЦЕНЗІЯ
на монографію Ліховіцького Ярослава Олександровича
«Персонал органів та установ виконання покарань як суб'єкт
виконання покарань в Україні»

Як показав аналіз наукових видань, що вийшли у світ у 2017 році, особливу увагу звертає на себе монографія Ліховіцького Ярослава Олександровича «Персонал органів та установ виконання покарань як суб'єкт виконання покарань в Україні».

Цінність та, одночасно, теоретико-практична суть зазначеної роботи полягає у тому, що в ній на доктринальному рівні вперше досліджені та сформульовані у виді авторських дефініцій такі поняття, як: «персонал органів та установ виконання покарань», «кримінально-виконавча діяльність», «методологія дослідження процесу виконання — відбування покарання у виді позбавлення волі», «нормативно-правові засади кримінально-виконавчої діяльності персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України» (ДКВС), «класифікаційні вимоги, що пред'являються до персоналу органів та установ виконання покарань», «принципи добору, підготовки та перепідготовки персоналу ДКВС України», ін., які у свою чергу можуть у сучасних умовах реформування сфери виконання покарань стати методологічним підґрунтям для видозміни чинного кримінально-виконавчого законодавства України.

Важливими у цьому контексті є сформульовані автором монографії науково обґрунтовані пропозиції у виді змін і доповнень у нормативно-правові акти з питань виконання відбування покарань та організації діяльності, в цілому, персоналу органів та установ виконання покарань, які Я. О. Ліховіцький запропонував майже по кожному підрозділу цієї роботи, а головне — реалізовані на законодавчому рівні, що підтверджується відповідними листами впровадження результатів дослідження у діяльність Верховної Ради України.

Про доктринально-прикладний характер зазначеної монографії свідчать також акти впровадження результатів проведеного автором дослідження у правоохоронну сферу та освітній процес.

Чіткість та логічність побудови структури (розділів та підрозділів монографії), визначення по кожному питанню дослідження конкретних теоретичних і практичних проблем, пов'язаних з кримінально-виконавчою діяльністю персоналу органів та установ виконання покарань, а також розробка найбільш ефективних і раціональних шляхів їх вирішення по суті дозволили Я.О.Ліховіцькому не тільки збагатити науковий потенціал сфери виконання покарань, але й запропонувати науково обґрунтований проект моделі та алгоритмів діяльності персоналу ДКВС України у сучасних умовах проведення правової реформи в нашій державі.

По-новому автор підійшов, також, до з'ясування змісту принципів діяльності ДКВС України, що визначені на законодавчому рівні, розглянувши їх з урахуванням загальноновизнаної в теорії права класифікації, а

саме — основоположних (конституційних), загальноправових, міжгалузевих, галузевих принципів та принципів інститутів права, що, без сумніву дасть можливість підвищити ефективність функціонування персоналу органів та установ виконання покарань України у системі її правоохоронних органів.

З урахуванням інтеграційних процесів, пов'язаних з намірами України вступити у Європейський союз, з іншого боку Я. О. Ліховіцький здійснив аналіз змісту міжнародно-правових актів у сфері виконання покарань, запропонувавши при цьому низку пропозицій щодо впровадження у чинне законодавство України найбільш дієвих і результативних положень з означеного питання дослідження.

Професійно виважено та науково обгрунтовано підійшов автор роботи й до визначення тенденцій та перспектив розвитку сучасної кримінально-виконавчої політики України, а також до вирішення проблем її реалізації на законодавчому та практичному рівнях.

Все це, в кінцевому підсумку, поряд з логічною послідовністю та грамотністю викладення матеріалу в монографії, й дало можливість Я. О. Ліховіцькому досягти мети свого дослідження, а науковому співтовариству — ознайомитись з результатами цієї, без сумніву, цікавої та, одночасно, необхідної і цінної в науковому сенсі роботи.

Виходячи із вищевикладеного, можна стверджувати, що монографія Ліховіцького Ярослава Олександровича «Персонал органів та установ виконання покарань як суб'єкт виконання покарань в Україні» відповідає по формі і змісту вимогам МОН України, які пред'являються до такого виду наукових розробок і може бути предметом подальших наукових пошуків, у тому числі на дисертаційному рівні.

О. М. Гумін,

*доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри кримінального
права і процесу Навчально-наукового
інституту права та психології
Національного університету
«Львівська політехніка»,*